

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa „B.” spółki z o.o. w W.

przeciwko B.L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 23 maja 2017 r., sygn. akt VI ACa [...] /16,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 23 maja 2018 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego wymagającego przesądzenia, czy dla tych rodzajów umów, dla których nie przewidziano formy pisemnej pod rygorem nieważności, parafowanie i podpisanie przez jedną ze stron uzgodnionej treści umowy oraz jej załączników, a następnie odesłanie takich dokumentów w formie skanu drogą mailową na wskazany adres poczty elektronicznej nadawcy (oferenta), stanowi zawarcie umowy pomiędzy stronami, a jeśli tak, to, kiedy dochodzi do zawarcia takiej umowy.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło

się, oraz zaprezentowaniu argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 24 maja 2016 r., I CSK 666/15, nie publ.).

Zaprezentowane twierdzenia skarżącej nie wystarczają do wykazania, by w sprawie doszło do wątpliwości, które mogłyby wyczerpywać przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Skarżąca w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdziła, że przedstawione zagadnienie ma ścisły związek z okolicznościami przedmiotowej sprawy i nie zostało jak dotąd wyjaśnione przez Sąd Najwyższy. Zaprezentowane w skardze zagadnienia powinny mieć charakter ściśle jurydyczny, a nie odnosić się do dokonywanej w sposób subiektywny oceny zgromadzonego w sprawie materiału procesowego. Pytanie zostało zredagowane w sposób odbiegający od istoty przedstawionej przesłanki przedsądu, ponieważ stopień jego skonkretyzowania oraz osadzenie w stanie faktycznym sprawy wskazują na dążenie do uzyskania odpowiedzi związanej z oceną trafności kwestionowanego rozstrzygnięcia. Zagadnienie stanowi w rzeczywistości polemikę z ustaleniami poczynionymi przez Sąd Apelacyjny, który stwierdził, że tryb zawarcia przedmiotowej umowy, określony przez samą skarżącą, nie został zrealizowany, gdyż strona pozwana nie złożyła skarżącej pisemnej oferty zawarcia umowy, a w efekcie skarżąca nie złożyła oświadczenia o przyjęciu oferty, zaś niewypełnienie ustalonej procedury przez obydwie strony - brak przesłania pisemnej oferty przez pozwaną powiązany z brakiem jej pisemnej akceptacji przez skarżącą - skutkował tym, że negocjowana przez strony umowa kontraktacji nie została zawarta. Wbrew twierdzeniu skarżącej przedstawione zagadnienie nie ma waloru ogólnego i nie wykracza poza granice sporu w niniejszej sprawie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

ał